

Tárgy:

Az ügyvéd a letétet nem használhatja, más őrizetbe nem adhatja, kivéve, ha ebbe a letévő beleegyezett, vagy ez a letévőnek károsodástól való megóvása érdekében szükséges (Az 1/2014. (VI.03.) MŰK Szabályzat (hatályba lépése 2015. május 1.) a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás szabályairól 19. § (1) bek. második mondata)

Az eljárás alá vont személy nem a hivatás gyakorlásával összeegyeztethető módon járt el, amikor ügyfelei – a megbízói – anyagi érdekeit megsértve kezelte és teljesítette az ügyvédi letéti szerződésben foglalt ügyfelei – megbízói – által meghatározott feltételeket és a letétbe vett okiratokat nem rendeltetésüknek megfelelően adta ki, intézkedett a letéti összegek felett.

Fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott kötelességét vétkesen megszegi (Üt 37. § a) pontja)

Büntetőeljárást követő fegyelmi eljárás: A Bíróság büntetőeljárás keretében a büntetőjogi anyagi normák megsértése miatt állapította meg az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelősségét. A fegyelmi tanács az ügyvédi hivatásrend alapvető szabályainak megsértése miatt fegyelmi eljárás keretében vonta felelősségre és állapította meg az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét.

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

Anonim ügyszám: 7/2026.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa **dr. (...)** eljárás alá vont személy fegyelmi ügyében a **Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa (...)** számú határozata ellen, az eljárás alá vont személy által előterjesztett fellebbezése alapján, a **2026. május 14.** napján megtartott tárgyaláson, meghozta a következő

h a t á r o z a t o t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) számú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg az **Ügyvédi Kamara** pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú átalányköltséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét az **Ügyvédi Kamara** a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont személy, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az **országos fegyelmi bizottság** ellen – az **elektronikus kapcsolattartás** szabályai szerint - előterjeszteni. A perre a **Fővárosi Törvényszék kizárólagosan** illetékes.

Indokolás:

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa (...) szám alatt határozatot hozott eljárás alá vont személlyel szemben és megállapította, hogy az eljárás alá volt személy szándékos fegyelmi vétséget követett el, melynek során megsértette az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (továbbiakban: Üt.) 37. § a) pontjában és a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás szabályairól szóló 1/2014. (VI.03.) MÜK Szabályzat (hatályba lépése 2015. május 1.) 19. § (1) bekezdés második mondatába foglalt rendelkezéseket.

Ezért az elsőfokú fegyelmi tanács eljárás alá vont személlyel szemben az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII.tv. (Üttv.) 108. § e) pontja szerint a kizárás fegyelmi büntetést rendelte az Üttv. 109. § (6) bek. alapján 3 év időtartamban és kötelezte, hogy 30 napon belül fizessen meg 80.000,-Ft (nyolcvanezer forint) eljárási átalány költséget.

A Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa a lefolytatott bizonyítási eljárás és az eljárás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján az alábbi – a határozata szempontjából releváns - tényállást állapította meg.

Az eljárás alá vont személy 2020.09.29-én a Ügyvédi Kamara előtt tett bejelentést, miután a Nyomozó Ügyészség (...) szám alatt hasznoszerzés végett elkövetett ügyvédi visszaélés büntette miatt vele – mint gyanúsítottal – szemben eljárás folyik. A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot 2020.10.21-én elrendelte és felhívta az eljárás alá vont volt személyt a büntető eljárással kapcsolatos észrevételeinek megtételére és a gyanúsítottai jegyzőkönyv megküldésére. Az eljárás alá vont személy a felhívásnak 2020.11.04-én eleget tett. A vezető fegyelmi biztos 2020.11.11. napján kelt (...) számú fegyelmi határozatával fegyelmi eljárást kezdeményezett, melyben indítványt tett a kijelölendő Fegyelmi Tanács felé a fegyelmi eljárásnak a büntető ügy jogerős befejezéséig történő felfüggesztésére.

A Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárást a 2020.11.16-án kelt (...) számú határozatával a Nyomozó Ügyészség előtt (...) számon indult büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A Nyomozó Ügyészség 2021.01.28-án értesítette az Ügyvédi Kamarát a vádemelésről a vádirat megküldésével.

Az eljárás alá vont személy a Fegyelmi Tanács felhívására 2023.02.16. napján csatolta a Bíróság (...) számú ítéletének rendelkező részét, melyben megállapította a bíróság az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelősségét a Btk. 285. §-ának (2) bekezdésébe ütköző ügyvédi visszaélés büntetében. Ezért őt a bíróság egy év szabadságvesztés büntetésre ítélte. A bíróság a kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette. A bíróság az ügyvédi foglalkozás gyakorlásától 2 évi időtartamra eltiltotta, egyben 750.000.-Ft pénzbüntetést szabott ki, melynek során az egy napi tétel összegét 1500.-Ft-ban határozta meg.

A Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja 2024.03.21. napján megküldte az Ügyvédi Kamara részére a Kerületi Bíróság (...) számú ítéletét, valamint a Törvényszék, mint másodfokú bíróság (...) számú ítéletének tartalmáról történt értesítését. Ez utóbbi szerint a bíróságok eltiltották az eljárás alá vont volt személyt az ügyvédi foglalkozás gyakorlásától, ezért felhívást intézett a Kamara Elnöke felé a kamarai tagság felfüggesztése vagy a kamarai névjegyzékből való törlés iránt. Az Ügyvédi Kamara 2024.03.22. napjával az eljárás alá vont volt személyt igazgatási úton törölte.

A jogerős ítéleti tényállás szerint eljárás alá vont személy készítette el az X. Kft., mint eladó és az Y Kft., mint vevő között 2015. november 18-án azt az üzletrész átruházási szerződést, mellyel a vevő megvásárolta az X. Kft. tulajdonában álló a Z. Kft.-ben meglévő üzletrészt. A szerződéskötéskor 5 millió Forintot a vevő foglalóként kifizetett, a vételárból fennmaradó összeg 42.213.700.-Ft volt, melynek megfizetésére a vevő 8 napot engedett. A teljes vételár kifizetésének feltétele volt, hogy a Z. Kft. tulajdonában álló (...) hrsz-ú ingatlanra a hatóság a jogerős építési engedélyt megadja. A további 20.000.000.- Ft vételár kifizetésének feltételül adták a felek, hogy a (...) hrsz-ú tetőtéri ingatlan beépítését a társasház közgyűlése jóváhagyja. A szerződés szerint az új tagjegyzék abban az esetben volt benyújtható a cégbíróságnak, amennyiben a teljes vételárat megfizette a vevő és ezt külön okiratba

foglalták. Az átvezetéshez szükséges hozzájáruló nyilatkozatokat a szerződő felek az eljárás alá vont volt személynél letétbe helyezték. Az okiratok felhasználásának feltételül szabták, hogy a vevő az üzletrész ellenében meghatározott vételárát maradéktalanul megfizesse.

Az Y Kft. az X Kft.-től a Z Kft.-ben lévő megvett 100%-os üzletrészét 2016. március 31-én tovább értékesítette az A Kft. és a B Kft. vevők részére 75.000.000.-Ft ellenében, melyről az üzletrész tényleges tulajdonosát az X Kft-t nem tájékoztatta. A szerződés teljesítéseként az A Kft. 15.000.000.-Ft-ot 2016. április 1-én, a B Kft. 50.000.000.-Ft-ot 2016. július 22-én ügyvédi letétbe helyezett. A letéti szerződésben feltüntette az eljárás alá vont személy az X Kft. és az Y Kft. között a Z Kft. üzletrészére kötött adásvételi szerződés teljesítésének feltételeit. Ennek ellenére a A Kft. és a B Kft. vevők cégnyilvántartásban történő bejegyzéséhez szükséges és ugyancsak letétbe vett iratokat kiadta, a Z Kft. üzletrészét a A Kft. és a B Kft. vevők a cégjegyzékben történt változás átvezetésével megszerezték, egyben (VV) az X Kft. ügyvezetői tisztségét, tudomása nélkül megszüntették.

Az Y Kft. 2016. július 21-én arról értesítette az X Kft. ügyvezetőjét, hogy az általuk 2015. november 18-án kötött üzletrész átruházási szerződés teljesítése ellehetetlenült, ezért a közöttük létrejött szerződés megszűnt. A közöttük létrejött szerződés elszámolása nem történt meg, így az X Kft. a Z Kft.-ben meglévő 100%-os üzletrészét ellenszolgáltatás nélkül elvesztette. Az eljárás alá vont volt személy, mint letéteményes által átvett az X Kft. és Y Kft. között általa is készített üzletrész-átruházási szerződéshez illeszkedő okiratokat annak ellenére adta ki harmadik személynek – a A Kft. és a B Kft. részére – hogy erre akár a letéti szerződés, akár a letétek kezelését meghatározó hatályos jogszabály erre jogosította volna. Az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi irodában letétbe helyezett és a X Kft-t illető pénzüsszeget az eljárás alá vont személy az X Kft. számlája helyett a saját számlájára utalta.

A Fegyelmi Tanács elrendelte a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatását, majd 2024. május 13. napjára tárgyalást tűzött.

Az eljárás alá vont személy a 2024.05.07-én a fegyelmi tárgyalást előkészítendő az eljárás megszüntetését kérelmezte elévülés okán. Ugyanezen a napon benyújtott érdemi védekezésében bejelentette, hogy az ítéletekkel szemben felülvizsgálati eljárást kezdeményezett a Kúria előtt, egyben tagadta, hogy mint ügyvéd büntető eljárás alapjául szolgálható jogsértést követett volna el eljárása során.

A Fegyelmi Tanács a 2024. június 17-re elhalasztott tárgyalásán a fegyelmi eljárást a Kúria előtt (...) szám alatt indított felülvizsgálati eljárásban hozandó határozat meghozataláig ismét felfüggesztette.

Az eljárás alá vont személy 2025.05.06-án érkezett bejelentése szerint a Kúria az ítéleteket hatályában fenntartotta, egyben csatolta a Kúria értesítését és a (...) számú, ezt tanúsító végzését. Eljárás alá vont személy 2025.10.06-án benyújtotta a Fegyelmi Tanács számára az Alkotmánybírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszát és az Alkotmánybíróság (..) alatt kibocsátott hiánypótlásra történt felhívást magában foglaló iratát.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az alábbi fegyelmi vétségek elkövetését állapította meg.

Elsődlegesen megállapított, hogy a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat a fegyelmi eljárásról (FESZ) 1.4. pontja szerint a fegyelmi felelősség elbírálására – jogszabály vagy szabályzat eltérő rendelkezésének hiányában – a fegyelmi vétség elkövetésének idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni.

A FESZ 1.5. pont alapján amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb következmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni. A 2017. június 29-től hatályos 2017. évi LXXVIII.tv. (Üttv.) 208. § (22) bekezdése szerint jelen ügy elbírálására a fegyelmi vétség elkövetése tekintetében az Üt. az 1998. évi XI. tv., a következmény alkalmazására az Üttv. irányadó a FESZ 1.5. pontjában foglalt kivételekkel.

Az Üt. 1. § szerint az ügyvéd a hivatásának gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - elősegíti megbízója jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését. Közreműködik abban, hogy az ellenérdekű felek a jogvitáikat megegyezéssel intézzék el.

Az 1/2014. (VI.03.) MÜK Szabályzat (hatályba lépése 2015. május 1.) a letét- és pénzkezelés, valamint a letétnyilvántartás szabályairól 19. § (1) bek. második mondata szerint az ügyvéd a letétet nem használhatja, más őrizetébe nem adhatja, kivéve, ha ebbe a letévő beleegyezett, vagy ez a letévőnek károsodástól való megóvása érdekében szükséges.

Az eljárás alá vont személy nem a hivatás gyakorlásával összeegyeztethető módon járt el, amikor ügyfelei – a megbízói – anyagi érdekeit megsértve kezelte és teljesítette az ügyvédi letéti szerződésben foglalt ügyfelei – megbízói – által meghatározott feltételeket és a letétbe vett okiratokat nem rendeltetésüknek megfelelően adta ki, intézkedett a letéti összegek felett.

Az Üt 37. § a) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az az ügyvéd, aki az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, illetve az etikai szabályzatban meghatározott köteleességét vétkeesen megszegi.

Az eljárás alá vont személy védekezésének része volt az elévülés kérdése, melyre, mint a fegyelmi felelősségre vonást megszüntető okra hivatkozott.

Az Üt. 41. § (1) bek. alapján nem indítható fegyelmi eljárás, ha azt a kamara elnöke a fegyelmi vétségnek a tudomására jutásától számított 6 hónap alatt nem kezdeményezte, vagy a cselekmény befejezése óta 3 év eltelt. A kamara elnöke 2020.09.28. napján szerzett tudomást a fegyelmi vétség vélhető elkövetéséről és az előzetes vizsgálatot 2020.10.21-én elrendelte, majd 2020. 11. 11-én fegyelmi eljárást kezdeményezett.

Az Üt. 41. § (2) bekezdés szerint az a fegyelmi vétség, amely bűncselekmény törvényi tényállását valósítja meg, a bűncselekménnyel együtt évül el. A jogerős ítélet kivonatát a Törvényszék 2024. március 21-én közölte, az eljárás alá vont személy azt teljes indokolásával együtt 2024. május 23-án nyújtotta be. A fegyelmi eljárás időközben felfüggesztés okán nem folyt. Az eljárás felfüggesztésének tartama alatt az elévülés nyugszik. Mindezen felül ugyanakkor az elévülés kérdésének elbírálásra az Üt. 41. § (2) bekezdése az irányadó, miután a bűncselekmény nem évült el. A fegyelmi felelősségre vonásra objektív és szubjektív nyitva álló határidőt szem előtt tartva megállapította a Fegyelmi Tanács, hogy az eljárás alá vont személy elévülésre történt hivatkozása alogtalanak bizonyult.

A továbbiakban védekezésében arra hivatkozott eljárás alá vont volt személy, hogy nem követett el bűncselekményt és arra irányult a fegyelmi eljárásban kifejezésre juttatott szándéka, hogy elmagyarázza és bizonyítsa ártatlan voltát.

A FESZ 27.2/A. a.) pontja szerint a fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál köti a büntetőbíróság bűnösséget megállapító ítélete annyiban, hogy nem állapíthatja meg, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.

A leírt és lényegében a jogerős ítélet szerint megfogalmazott tényállásból megállapíthatóan az eljárás alá vont személy ezen alapvető hivatásrendi szabályok megsértésével járt el és okozott kárt a letévőnek és mindennek következtében állapította meg a bíróság, most már az igazságszolgáltatás három szintjén a bűnösségét. A Fegyelmi Tanácsnak rendelkezésére állt minden olyan okirat, mely alapján a bűncselekmény hiányát szándékozott az eljárás alá vont személy alátámasztani, azonban a FESZ hivatkozott rendelkezése szerint erre a Fegyelmi Tanácsnak nincs lehetősége, tehát e körben nem vizsgálódhatott.

A hivatásrendi jogszabályban szándékosan elkövetett bűncselekmény okán történt elítélés következtében a fegyelmi vétség megítélése, így a fegyelmi vétség jogkövetkezményeként alkalmazandó büntetés mértékét tekintve azonos, így a büntetés kiszabásánál az Üttv. 108. § e) pontja

szerint a kizárás fegyelmi büntetést rendelte az Üttv. (2017. évi LXXVIII. tv) 109. § (6) bek. alapján, mely szerint a kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama három év, a leghosszabb időtartama tíz év. A kizárás hatálya alatt ügyvédi tevékenység nem folytatható.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján a büntetés kiszabását mérlegelés eredményeként hozta meg és ennek során szem előtt tartotta az ügyben felmerülő enyhítő és súlyosító körülményeket. Tekintettel arra, hogy elítélés hiányában a károkozás súlyosító körülményként lenne értékelhető, ennek alkalmazását az Elsőfokú Fegyelmi Tanács mellőzte. A jogerős ítéletben a bűncselekmény megállapítása során a bíróságok már értékelték a károkozást, hiszen a bűncselekmény törvényi tényállása szerinti feltétel a bűncselekmény elkövetésének megállapíthatóságánál. Egyéb súlyosító körülmény nem állt fenn a jelen fegyelmi vétség elbírálásánál és a büntetés kiszabásánál. Enyhítő körülményként értékelte a Fegyelmi Tanács eljárás alá vont családi állapotának rendezett voltát, hogy a hivatás gyakorlásában eltelt 45 év alatt egyetlen megrovással és egy megszüntetéssel járó fegyelmi eljárás volt vele szemben folyamatban (FESZ 26.4.d.). Ugyancsak enyhítő körülményként szolgál az a tény, hogy az eljárás alá vont személy a kárt megtérítette. (FESZ 26.4.b.)

Az eljárás alá vont személy 2026. január 6. napján fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú fegyelmi határozattal szemben. Előadta, hogy a büntetőbíróság által kiszabott 2 éves foglalkozástól eltiltás 2026. március 14. napján lejár, továbbá hivatkozott arra, hogy a büntetés hátrányos jogkövetkezményei alól bírói mentesítésben részesült (a végzés 2025. december 9. napján vált véglegessé, melyet megküldött korábban a kamarája elnökségének emailben). Álláspontja szerint a fegyelmi büntetés a büntetőítéletben alkalmazott joghátrányhoz képest aránytalanul súlyos, mivel a 2 éves eltiltás és a 3 éves kizárás együtt hosszú időre ellehetetleníti a hivatás gyakorlását; érvelése szerint ez alkotmányossági aggályokat, illetve a ne bis in idem elv sérelmének lehetőségét is felvetheti. Kérte ezért, hogy a másodfokú fegyelmi tanács a 3 éves kizárást próbaidőre függeszse fel.

Az országos fegyelmi főbiztos észrevételeiben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács a kizárást a törvény által megengedett legrövidebb időtartamban állapította meg, a tényállást helyesen rögzítette, és döntése nem ellentétes az iratok tartalmával. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot hagyja helyben.

Az országos fegyelmi főbiztos által tett észrevételekre az eljárás alá vont személy e-mailen nyilatkozatot terjesztett elő, melyben kiemelte, hogy a fellebbezése a büntetés enyhítésére irányult, egyfelől mivel az előzetes mentesítése 2025.12.09. napján jogerőre emelkedett. Helyesli az országos vezető fegyelmi biztos azon megállapítását, miszerint a fegyelmi tanács nincsen abban a helyzetben, hogy a jogerős bírói ítélethez hozzá nyúlhasson. Másodlagosan hivatkozik a ne bis in idem elvére, miszerint a fegyelmi eljárásban alkalmazott szankció a büntetését súlyosbítja, mivel ugyanazon magatartásra épül, mint a jogerős büntető ítélet.

A 2026. május 14-én megtartott másodfokú fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont ügyvéd előadta, hogy a büntető ítéletben álláspontja szerint furcsaságok vannak, többek között a polgári jogi igény sem szabályszerűen került előterjesztésre. Azt is hallotta, hogy ellene karaktergyilkosság zajlik, szerinte féle akarták állítani. A bírósági ítéletet teljesen jogszerűtlennek tartja, viszont a fegyelmi eljárást és az elsőfokú határozatot korrektnek tartja. Azt kérte, hogy mivel 2027. március 14. napján lejár a 3 éves felfüggesztési időtartam, akkor egyidejűleg kerüljön megszüntetésre a kizárás fegyelmi büntetés.

Előadta, hogy számára ez az ügy nagyon súlyos volt, kifizettettek vele 70 millió Forintot. Tönkre ment az egész élete. Nagyon jól működő irodája volt, ami tönkre ment. Méltányosságból kéri, hogy enyhítsenek a fegyelmi büntetésen.

Az országos fegyelmi főbiztos fenntartotta az általa leírtakat. A tárgyalást ezt követően a másodfokú fegyelmi tanács berekesztette.

A másodfokon eljáró fegyelmi tanács az egész ügyet áttekintette, az összes iratot ismertette. A határidőben fellebbezés miatt érdemben kellett állást foglalni az ügyben, figyelembe véve az Országos Fegyelmi Főbiztos és eljárás alá vont személy észrevételeit.

Az előterjesztett fellebbezés nem alapos.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított tényállással és az abból levont jogi következtetéssel egyetértett.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács helyesen állapította meg az eljárás során alkalmazandó jogszabályokat. A fellebbezés irányára tekintettel a Másodfokú Fegyelmi Tanácsnak azt kellett vizsgálni, hogy az elsőfokú határozatban kiszabott büntetés a kétszeres értékelés tilalmába ütközik-e illetve, hogy lehetőség van-e a kiszabott büntetés enyhítésére.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a kiszabott fegyelmi büntetés nem ütközik a kétszeres értékelés tilalmába tekintettel arra, hogy a két eljárásban eltérő a védendő jogi tárgy, a két eljárás eltérő célokat szolgál. A Bíróság büntetőeljárás keretében a büntetőjogi anyagi normák megsértése miatt állapította meg az eljárás alá vont személy büntetőjogi felelősségét. Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az ügyvédi hivatásrend alapvető szabályainak megsértése miatt fegyelmi eljárás keretében vont felelősségre és állapította meg az eljárás alá vont személy fegyelmi felelősségét.

A kérdést több eljárásban vizsgálta az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság is. A gyakorlatuk szerint a közigazgatási eljárás (így a jelen fegyelmi eljárás is) és a büntetőeljárás akkor egyeztethető össze, amennyiben azok kiegészítik egymást. Ez akkor valósul meg, ha a közigazgatási intézkedés nem büntető jellegű, hanem jogfosztó, vagy reparatív jellegű.

Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárás és jelen fegyelmi eljárás bár egymással szorosan összefüggésben áll, mégis egymással kiegészítő viszonyban vannak, így a kétszeres értékelés általános jogelvébe nem ütközik a fegyelmi büntetés kiszabása.

A fentiek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács nem tartotta elfogadhatónak eljárás alá vont személynek a kétszeres értékelésre (ne bis in idem) történő hivatkozását.

Vizsgálta a Másodfokú Fegyelmi Tanács a kiszabott fegyelmi büntetés enyhítésének lehetőségét is.

Hangsúlyozza a Másodfokú Fegyelmi Tanács, hogy eljárás alá vont személy különösen súlyos cselekményt követett el, amikor a nála letétbe helyezett összeggel szerződésellenesen rendelkezett, amely megalapozza a legsúlyosabb fegyelmi büntetés, a kizárás kiszabását. A kizárás fegyelmi büntetés legrövidebb időtartama az Üttv. 109. § (6) bekezdése alapján 3 év. Így nincsen lehetőség ennél rövidebb tartamú kizárás kiszabására.

Tekintettel arra, hogy a fentebb már hivatkozottak szerint a büntetőeljárás és a fegyelmi eljárás más jogi tárgyat véd, így az, hogy a büntetőeljárásban az eljárás alá vont személy időközben mentesítésben részesült nem minősül enyhítő körülménynek a fegyelmi büntetés kiszabása szempontjából.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint az elsőfokú határozat a szükséges mértékben tartalmazza a döntés részletes indokolását a kiszabott szankció tekintetében. Az elsőfokú határozatban is hivatkozott Üttv. 109. § (1) bekezdése alapján „*A fegyelmi tanács a fegyelmi büntetést a fegyelmi vétség súlyára és ismétlődésére, valamint a fegyelmi vétséggel érintett ügy érdemére való kihatására tekintettel, az elkövetésre irányuló szándék vagy gondatlanság fokának megfelelően, az általa feltárt összes súlyosító és enyhítő körülmény figyelembevételével – ideértve azt is, ha az eljárás alá vont személy az általa okozott jogsérelmet elhárította, vagy a fegyelmi eljárás tárgyává tett cselekmény miatt vele szemben más jogkövetkezményt alkalmaztak –, mérlegelési jogkörében szabja ki.*”

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács feltárta az enyhítő és súlyosbító körülményeket, amelyeket mérlegelt és ennek megfelelően alakította ki az álláspontját. A büntetéskiszabási szempontok körében a Másodfokú Fegyelmi Tanács egyetértett az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által megállapított enyhítő és súlyosbító körülményekkel.

A kifejtettek alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács az elsőfokú fegyelmi határozatot az Fegyelmi Eljárási Szabályzat 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem kereti között bírálta felül, és az Üttv. 138. § (1) bekezdés c) pontja alapján hagyta helyben.

A másodfokú eljárásban felmerült költség az Üttv. 142.§ (2) bekezdés és a Fegyelmi Eljárási Szabályzat 40.2. c), valamint a 40.9 pontjain alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja (...)

Budapest, 2026.05.14.

**Magyar Ügyvédi Kamara
Országos Fegyelmi Bizottság
Másodfokú Fegyelmi Tanácsa**